

Glasnik blage vijesti za spasenje svim umornima i bolesnima po duhu, duši i telu.

Izdavač: **Matija Baumgärtner**,
VINKOVCI, Gundulićeva 58.

HRIŠĆANSKI MESEČNI GLASNIK

Odgovorni urednik: **Petar Dautermann**
NOVI SAD, Živ. Petrovića ul. 3

Kakav je tvoj stav prema Hristu?

Pogledamo li na događaje, koji se oko nas zbivaju, onda moramo uviditi da se nalazimo u vrlo ozbiljnom vremenu. Tim više, što se Hristova reč, bukvalno pred našim očima ispunjava.

Ceo svet očekuje vrlo napeto jednu veliku promenu u odnosu bolje budućnosti. Kroz to čekanje dolaze mnogi u veliko zdvajanje i očajanje. Ali ima jedan mali broj naroda, koji ne izlazi iz svog blaženog mira i nade, što su oni primili u srce svoje od njihovog Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista. Ta grupa naroda stavila je svoje sigurno nadanje za bolju budućnost na onoga, koji će im to i doneti t. j. na Isusa Hrista njihovog Spasitelja. On je njima obećao da će ih odvesti iz ove suzne nevoljne zemlje tamo gde je i On „Mnogi su stanovi u kući oca mojega. A da nije tako, kazao bih vam: idem da vam pripravam mjesto i kad otidem i pripravam vam mjesto opet ću doći i uzeću vas k sebi da i vi budete gde sam ja. Jov. 14:2-3.“

Iusus hoće, da oni koji su Njemu od celog srca služili budu tamo gdje je i On. To je bila Njegova želja već pre odlaska u nebo. Jer u prvosvećeničkoj molitvi On kaže: „Oče! hoću da i on koje si mi dao budu samnom gdje sam ja; da vide slavu moju koju si mi dao...“ Jov. 17:24. Kada je Isus još dok je na zemlji bio za svoju zajednicu molio i otišao u nebo kod oca da pripravi stanove, koje hoće da kaže, da načini Njegovima nebo pristupačnim, i onda da dođe opet po svoje izabrane; to se moramo pitati pre nego On dođe, kako ja stojim prema Hristu. Ovo treba da bude naše najvažnije pitanje u ovo ozbiljno vreme: Kakav je moj stav prema Hristu u svetlosti Njegovog skorog dolaska?

Narodna mišljenja i njihov stav prema Hristu su različna. Toga radi želim nekoliko na osnovu Božje reči navesti:

I. Stav protiv Hrista. To je vrlo opasan stav.

Ima naroga koji živi razvratni bezbožni život, takvi ugađaju samo svojim telesnim željama i kroz to uguše svoju unutrašnju svest, i toga radi oni uzmu stav protiv Hrista. Takvi ljudi će biti jednoc večno od Boga odvojeni, pošto su se protivili njegovoj istini i nisu htjeli primiti nebeski dar, Isusa Hrista kao svoga osobnog Spasitelja.

Tako ima i naroda koji upoznaju Hrista ali kad dođu časovi velikog iskušenja i oni budu bez utjehe, onda su oni protiv Njega. U pismu imamo vrlo dobar primer od Jude Iškariota, koji je isto bio upoznao Isusa i sledio ga je, ali je postao šrebro-ljubac, pa je za 30 srebrnika prodao svog Gospoda. Tako još i danas ima naroda koji Hrista upozna ili Njegovu istinu, a u velikim iskušenjima odpadne. Zato jer mu omili ovaj svet i slasti svetske. Ništa neka nas to ne čudi, jer i to mora doći pre Hristovog dolaska. Božja reč kaže: Ako smo primili poznanje istine i hotimično grešimo za toga više nema žrtve za grehe; nego strašno čekanje suda i sila ognja koji će pojesti protivnike (Božje) (Jev. 10:25-27).

Tako ima naroda koji žive,

II. Bez Hrista. Ovi kažu:

Mi nemamo ništa protiv Njega, mi ga priznajemo za velikog vođu naroda, koji je dobro činio, ili kao socijalistu kao istorijsku osobu. Danas se mnogi nazivaju hrišćani, ali sve hoće bez Hrista da svrše. On nije još postao njihovo vlasništvo. Takovi ime-nični hrišćani kažu: „Čini dobro i neboj se nikoga“ ili pomoz si sam, pa će ti i Bog pomoći“. To znači oni hoće sa vlastitom dobrotom da se opravdaju jednoc pred Bogom, a zaboravljaju na reč Božju gdje kaže: „nema ni jednoga pravedna.“ Dakle, niko se ne može sa svojom pravdom opravdati, nego svi

potrebujemo Hrista da nas On opravda pred ocem nebeskim.

Svaki stav, gdje se Hrista ne treba je od neprijatelja. Stoga se pitaj, da li hoćeš bez Hrista sve da svršiš? Hoćeš li tvoj zemaljski život bez njega da vodiš, onda znaj da nemožeš niti u vječnosti s Njime da budeš.

Bez Hrista biti. znači, bez životnog hljeba biti. Kao što naše telo nemože bez hljeba živiti, tako isto nemože naša duša živiti bez životnog hljeba koje je Božja reč. Samo ona nam pokazuje put da dođemo tamo gdje je Isus. Zato primi Njegovu reč punu blagodati u srce, i ravnaj tvoj život po njoj, te nećeš više živjeti bez Hrista.

III. Pokraj Hrista. Taj put idu mnogi.

Ima naroda koji uzmu u nekoj meri stav prema Hristu, ali nisu radi napustiti želje ovoga sveta. Taj narod liči onoj množini u Palestini, koji su sledili iz znatiželje Isusa, samo da vide Njegova čuda. Drugi opet išli su pored Isusa, da se koriste na neki način. Pojedini da se sami izleče od kakve bolesti, ili da se njihov bližnji t. j. otac, mati, sin, kćer ili drugi neko od teške bolesti izleči. Takovi, koji su radi iskorišćavanja išli pored Hrista; oni su brzo zaboravili što im jn Isus učinio i vodili su opet svoj stari pokvareni život, a konačno su i oni vikali: „razapni Ga!“

Takovih ima i danas. koji idu pored Hrista, da bi se na neki način koristili ali oni ubrzo zaborave što je milost Božja na njima učinila i kada dođu iskušenja onda Ga napuste, a najzad nzmju stav protiv Njega. Ovakovi će jednoć imati veliku odgovornost, pošto su vidili čuda, a moguće i sami nešto na svom telu doživili, Gospod ih je možda od neke bolesti izlečio i oni su sve to brzo zaboravili i uzeli su stav protiv Hrista. Dalnji jedan stav jeste,

IV. Sa Hristom. Do toga stava moramo doći.

O kada bi pale duše koje su do sada „pokraj Hrista“ ili „bez Hrista“ išli, došle do uviđenja u kojem se vremenu mi nalazimo, i da uzmu od danas sasma odlučno stav „sa Hristom ići!“

Na tom putu sa Hristom ići počne velika borba. Sotona može dobro da snaša dok smo „bez Hrista,“

ili dok idemo „pored Hrista“ ali kad se odluči ići „sa Hristom“ onda dođe borba. Borba sa domašnjim sa našim starim prijateljima i sa vlastitim „ja“ životom. Ali akomi Njega hoćemo slediti i Njemu od celog srca služiti, onda Ga moramo i sasma priznati. Apostol Petar kao sljedbenik Isusov mogao je u nevolji tri puta Gospoda zatajiti, ali kada je on naučio živiti u Hristu, tada je on postao stena.

Kada idemo „sa Hristom“ onda počne plodni život, pun radosti, mira i pobede. Kad mi dan i noć sa Hristom idemo, onda se sotona razgnjevi i nastoji nas povratiti u stav gdje pokraj Hrista još i drugo nešto ima mesta samo da nas od gospoda zadrži nazad. Jer on zna, da kad Isus dođe po svoje verne, da idemo s Njim koji smo Ga sledili. Zato uzmi stav od danas da ideš „sa Hristom“, kud god te On vodi tamo ga sledi, pa ćeš sigurno doći tamo gdje je On sad, kod oca nebeskog u večnoj svetlosti.

Kao zadnji i najvažnij stav za verne jeste.

V. U Hristu biti! Pošto je to zadnji blaženi stav na dan, gdje će Božja deca primiti platu pred Hristovim prestoljem. To je plata milosti i slave; za tim danom je Pavao vrlo čeznuo toga radi je i mogao kazati: „Što mi bješe dobitak ono primih za štetu Hrista radi, jer sve držim za štetu prema prev aždnome poznanju Hrista Isusa Gospoda svoga, zbog koga sve izgubih i držim za smet, da bih Hrista dobio.“ (Filip. 3:7-8.)

Šta si ti već dragi čitaoče napustio Hrista radi? Ne bi li i ti napustio svetske želje i slasti, sve ovo vremenito i prolazno da izgubiš, a da zadobiješ Hrista i večni slavni život? Jer što nam koristi ako zadobijemo ceo svet, a uzimamo štetu na našu dušu.

Isus još kaže: „Tako dakle, svaki od vas koji se ne odreče svega što ima ne može biti moj učenik.“ To je jedno unutrašnje rastajanje, a to nekad ide vrlo teško, ali je to nešto najblaženije u Hristu živiti. Jer samo oni imaju pravo da uzdišu za nebeskim stanom i mogu kazati: „Znamo da kad se zemaljska naša kuća tela raskopa imamo zgradu od Boga, kuću nerukotvorenu, vječnu na nebesima“ (2 kor. 5:1).

P. Dautermann.

Zajednica — koja je izazvana

(Nastavak)

Glava 3.

»Da metne preda se slavnu crkvu, koja nema mrlje ni bora, ili takoga čega, nego da bude sveta i bez mane«. (Ef. 5:27.)

Bog ima stime odredjeni cilj šta On svojoj zajednici na zemlji zapoveda. A odgoj zajednice ima vrlo veliku i značajnu svrhu.

Najprvo je svrha zajedničkog odgoja, da Zajednica bude u njenom zvanju, jedan odlučeni narod, za sačuvanje, jer zajednicu treba jedna grupa naroda, koja je odvojena od sveta, nečistote i greha da sačinjava. Baš u tome leži smisao zajednice. Od reči koja je u novom Zavetu upotrebljena za označiti zajednicu, znamo da izazvana znači istaknuta. Zajednica treba da je jedna grupa, koja je iz sveta izvadjena, da bude naravno nešto drugo negoli svet.

Šta je to što zajednicu rastavlja od sveta? To je ono što je već kazano: da je Hrist zajednicu ljubio i dao je samog sebe za nju, da je posveti. »Da je metne

preda se slavnu crkvu, koja nema mane ni mrštine, ili takoga čega, nego da bude sveta i bez mane.«

Bog hoće da ima za svoje djelovanje na zemlji jednu izlaznu tačku. Svet je odpao od Boga i on nemože svoje djelo kroz isti da izvodi. Toga radi mora On da iz ovog sveta izazove jednu grupu, kroz koje On može djelovati.« A ta grupa naroda zove se zajednica. Ali da bi zajednica predržala njen stav kao zajednica, i da bi mogla biti jedna izabrana grupa mora ona njegovati zajednički odgoj: jer ako ona ne njeguje zajednički odgoj onda će ona biti svetska. Svet dolazi u zajednicu, a zajednica napolje u svet. Granice se izbrišu, a zajednica Božja nije više Božja zajednica, nego je ona svet, i dolazi ruglo preko imena Božjega.

Znamo da je kroz niz prošlih godina mnogo činjeno, da se granice izmedju zajednice Božje i sveta izbrišu. Ali kada prava probuda dodje, onda je za Božji narod uvek važno od sveta se odvojiti. U vreme odpada biti će granice izmedju Božjeg naroda i

sveta uvek manje opažena. Za vreme probude bit će granica jasna i razlika će biti opažena.

Za vreme moga pisanja predolazi mi baš jedna slika pred oči. U mjestu Hallebergu gdje sam ja odrastao, tamo su šumu u pravoj liniji nekoliko metara širine okrastili da se označi razlika između srezke šume S. i srezke šume A. Ja se još dobro sjećam od moga djetinstva na tu graničnu liniju. Od nje se je govorilo i ona je bila kao znak. Svi su tamo od nje znali, a mogli su je i vidjeti. Dugo godina sam ja bio od mog mesta odsutan, i kada sam došao kući, i prolazio kroz tu šumu nisam više vidio graničnu liniju. Ja sam pitao, gdje je ona. Ona je bila sasvim zarasla. Granica je bila nestala. Nakon opet nekoliko godina moje odsutnosti, kada sam došao kući, išao sam opet isti put i granična linija bila je opet vidljiva.

Tako je često u Božjem carstvu. Dogodi se da se nevidi razlike između naroda Božjega i sveta, granica je zarasla i kada se istu predje nezna se gdje je ona. Nalazi se poštene i uredne ljude koji izgledaju kao Hrišćani, a ima opet koji su Hrišćani, ali su neuredni i sasvim svetski te se nevidi razlika. Ono treba tako da bude, da je svet svet, a Hrišćani da budu Hrišćani. Božja reč nam daje jasnu razliku. Zato je odgoj zajednice, da drži tačnu granicu, tako da bi ovi koji prekorače u nju mogli kazati ovde je narod Božji, a ovde je svet.

To je samo milost, kada se može ovakvi odgoj zajednice njegovati, a to se samo pod tim uvjetom može njegovati, kada Duh Božji djeluje u zajednici Božjoj. Drugačije nema mogućnosti pravi odgoj zajednice voditi, jer se nedobije nikakovu moć, niti mogućnost zato.

Bogu neka je hvala da On nije osudio svoju zajednicu zato, da ih svaki pet ili deset godina samo poseti sa svetim Duhom za jednu probudu, nego On hoće da Njegov Duh stalno bude u zajednici. I kada je to tako da sveti Duh stanuje u zajednici, onda se može graničnu liniju pravo razabrati.

Da bi zajednica mogla uzeti stav kao sveti odvojeni narod kao narod što je odvojen od sveta i da to odvojenje može održati mora se držati odgoj zajednice. »Ili ne znate da nepravednici neće naslediti carstva Božjeg? Ne varajte se: ni bludnici, ni idolopoklonici, ni mekušci, ni pederasti, ni lupeži, ni grabljivci, ni pijanice, ni opadači, ni razbojnici, neće naslediti carstva Božjeg! I ovakovi ste vi neki bili. Ali ste se oprali, posvetili, opravdali imenom Gospoda Isusa Hrista i Duhom Boga našega.« (1 Kor. 6:9—11). Tu vidimo kakav je svet, i vidimo kako su se članovi zajednice dali oprati od greha i nepravde i kako su prešli ni stranu Gospodnju.

U 2 Kor. 11:2—3 čitamo: »Jer revnujem za vas Božjom revnošću, jer vas zaručih jednome čoveku, da vas kao čistu devojku izvedem pred Hrista. Ali se bojim da kako, kao što je zmija svojim lukavstvom prevarila Evu, tako i misli vaše da se ne odvrte od proste vernosti Hristu.« Ovdje vidimo pravi stav jednog Hrišćanina. To je rastavljanje od starog života.

Ali prigodom što smo mi odvojeni od grešnog života, stojimo stalno u opasnosti. Apostol govori od toga u kakvoj opasnosti zajednica stalno stoji, naime u toj, skrenuti od proste vere naspram Hrista, od toga što je novo obraćenim dušama tako jasno sa svemu tako tačno uzeti i od sveta odvojen biti i svoju radost u tome imati sasvim za Boga živiti. Mi stojimo svaki lično u velikoj opasnosti, i tako je to i sa zajednicom.

Ako je netko dugo godina u jednom Duhovnom djelu radio, a isto je napredovalo i postalo je veliko, to može lako do toga doći, da će se u tom djelu povisiti skupa sa ovima što su u vezi sa tim djelom tako da se kroz to izgubi iz vida jezgra zajedničkog života i naivnu veru napram Hrista. Kroz to se odstupa od djetinjeg čisto naivnog života biti u vezi sa Gospodom, tako da se više po Njegovoj volji ne živi. Ali ako zajednica izvrši njenu zadaću, kao jedan za Boga odvojeni narod, onda mora i svaki član sam za sebe biti na oprezu i sve što je nečisto odstraniti. Dodju li svetske želje u zajednicu onda je jasno da će taj član koji se od istih dao uloviti morati želje napustiti, ili se mora isti iz zajednice izključiti, ako nećemo da postane cela zajednica svetska. Pošto pretil opasnost da će iste želje preći ili prevariti i druge. Često ide tako da se podlegne lažnoj ljubavi. »Nebi se trebalo suditi.« Ako se vide svetske želje i počne li se proti toga propovedati onda kažu pojedini: Trebamo se međusobno ljubiti a ne osudjivati. Da, sasvim jasno, ali prava ljubav kazni zlo. Ljubimo li mi Božju zajednicu, onda nećemo dopustiti, da se u njoj greh zadrži. Tko hoće da se nalazi u zajednici Božjoj greh? Mislite li taj koji ljubi zajednicu? Ne! »Hrist je ljubio zajednicu«, i On neće da greh nekoga opogani u zajednici. Ali tko je taj što želi da zajednica tu i tamo malo greha trpi? To je djavo. I on ne ljubi zajednicu, nego je mrzi. Zašto hoće on da se trpi greh? Jer on zna da to znači za zajednicu poraz (pad), a za dušu propast. Ljubiš li ti na taj način zajednicu, da hoćeš, da se trpi greh, onda ti imaš isto mišljenje kao i djavo netrpiš li ti greh u zajednici onda ti imaš isto mišljenje kao Bog. »Hrist je ljubio zajednicu, i sam je sebe dao za nju.« Zato je On nas poučio u odgoju zajednice.

Poneki kažu, pa mi nesmemo biti baš tako strogi. To je glas zmijske, koja je naše prve roditelje prevarila. Ona je i onda kazala: To nije tako opasno, nemora se to tako čvrsto držati, što je Bog kazao, ti ćeš biti na dobitku ako ne činiš. Tako govori i danas još sotona. Kada se kaže Božja reč govori ovako i ovako, a mi moramo naš život po njoj ravdati, onda se kaže, to se mora umjereno i oprezno prihvatiti, da nebi predaleko zašlo. Dragi prijatelji Bog ljubi zajednicu, ali On mrzi na greh u zajednici, i hoće na svaki način da greh bude izvan zajednice. Ti sam možeš birati na kojoj strani hoćeš stajati. Hoćeš li greh trpiti, onda znaš gdje stojiš, a imaš li sam greh, onda isto znaš gdje stojiš.

Zajednica nemože na drugi način njen stav kao zajednica pridržati, nego da odstrani greh.

(Nastaviće se.)

Jedino spasonosno sredstvo za dušu

»Jer nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima kojijem bi se mogli spasiti. Djela 4:12.

Celo čovečanstvo je kroz sebičnost, neposlušnost i greh vezan, zasljepljen i zamračit, da nemogu drugo jačije ići, nego put propasti. Jov. 8:31-36. Najstrašnije je to, što oni neće da to veruju. Dakle sa punim pravom se može kazati, da neće da veruju. Ovakvi ljudi spadaju onoj grupi, koji su bili na svadbu carevog sina pozvani, a nisu htjeli doći, bez da su se pre-

domislili što znači odbiti jedno takovo zvanje. Tako dolazi poziv i danas još na mnoge, ali nažalost oni neće da dodju, dok se jednoc ne probude u jadu i strahu gdje je već nekad za pojedine prekasno.

Dragi čitaoci, hoćete li vi vremenitoj i večnoj propasti odbeći, onda dodjite molim vas k tome koji nije svoj život poštedio, nego ga je dao na drvu krsta kao žrtvu da nas spasi. Jer pismo nam najviše pokazuje na ovog jedinog Spasitelja i otkupitelja. Još se kroz

pismo proteže kao crveni potez, koje govori od spasenja, a to nalazimo u Isusu Hristu. Druge mogućnosti za naše spasenje i oslobodjenje od neprijateljskih spona nema. Samo Isus nas može spasiti i potpuno greha osloboditi. Samo On može mir i radost u jedno nesrećno srce i život doneti. To su već hiljade od naroda svih nacija doživili i posvedočili. Dragi čitaocē, On i tebe poziva: »Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni i ja ću vas odmoriti.« (Mat. 11:28-30.)

Ako li neko misli, ja nemogu doći, jer su moji gresi prevelike, onda pomisli što Isus kaže: »koji k meni dolazi, neću ga izterati napolje.« Gospod Bog još kroz Izaiju govori u 1:18 stihu: »Tada dodjite veli Gospod pa ćemo se suditi: ako vaši gresi budu kao skerlet postaće kao sneg; ako budu crveni kao crvac,

postaće kao vuna.« Dakle ovdje imamo sigurno obećanje za oprost greha, samo čovek mora pridoći k Bogu, i s Njime obračunati ili jedan izgovor održati, onda će se izviditi ko je krivac, a sigurno je čovek. I kada se on uvidi krivim i pokaje se, tada mu bude i oprošteno.

Draga dušo ovdje Bog daje garanciju primjenja, i nuz to sigurnost svoje pomoći k potpunome spasenju. Mnogo hiljada su ovu milosnu, pomoćnu i spasonosnu ljubav Gospoda Isusa doživili i raduju se u Njegovom nasljedstvu.

Dodji k Njemu sa tvojim teretom, On će te osloboditi i ti ćeš biti radostan i sretan u tom životu.

Ch. Zelenjak

Preporod

1.

To je priznata istinitost da djeca u velikoj mjeri nasljeđuju karakter svojih roditelja. Na njih isto utječe okolina i običaje njihovih roditelja kao i drugih sa kojima oni stalno u dodir dolaze. Djeca nevaljanih roditelja, i stanovanje u takoj okolini, bit će sigurno nevaljala. Sve životne posledice čine im nemogućim, da budu dobri. Kada ovakova deca budu dobra to je onda veliko čudo. Mi znamo da su se takova čuda manje ili više već dešavala. Ova čuda dokazuju život jedne velike skrivene moći, koja lomi okove, oslobadja ljude iz greha, i promene grešnika u novu stvar. To je preporod. Ta velika skrivena moć jeste Duh sveti, koji za Spas na ovima radi, koji se pokaju i u Hrista veruju.

2.

Mnogo je bilo provalnika, koji se pokraj strogih kazni od njihove vlasti nisu popravili. Tako i ljubav i opominjanje njihovih pripadnih i od prijatelja nije ništa pomoglo. Sva mogućna sredstva se nastojalo upotrebiti da se poprave ali bez uspeha. Nekada kada su oni Hristu vodjeni, su oni u momentu potpuno preinačeni i novi ljudi su postali. Onda su dobili svi što su u sebičnosti i grehu živili nov život, i počeli su drugima služiti i pomagati: Prije su oni druge proganjali i ubijali, sada su spremni trpiti progonoštvu, i za druge se dati ubiti. To znači biti preporodjen.

Nije li to dovoljan dokaz, da je Hrist Spasitelj čovečanstva, da je On veliki lečnik, koji bolest čovečanstva pravo upozna i leči? Tko drugi zna slomljena srca da leči osim Njega, tvorac srca? Tko drugi može osim Njega grešnike pretvoriti u pravednike?

Bog, svet i čovjek. 1.

Mi ljudi živimo u Stvorenju Božjem i sami smo stvorovi.

Iz toga izlazi: Da je Bog sve u svemu, a mi smo jedan dio od celosti. — Bog i njegov svet postoji kroz sebe a ne kroz nas. — Mi budemo od Boga razumljeni i progledni, ali mi nerazumemo i neprogledamo Njega. — Imademo svi uzroka Boga uzeti za važnog, ali nemamo uzroka sebe samog uzeti za važnog.

»Nebesa kazuju slavu Božju, i djela ruku njegovih glasi svod nebeski. Dan danu dokazuje, i noć noći javlja.« (Psalam 19:2-3.)

»Gospode! ti me kušaš i znaš. Ti znaš kad sjedem

i kad ustanem; ti znaš pomisli moje iz daleka; Kad hodim i kad se odmaram, ti si oko mene, i sve putove moje vidiš. Još nema reči na jeziku mom, a ti, Gospode, gle, već sve znaš. (Psalam 139:1-4.)

»Gospode! ti si nam utočište od koljena do koljena. Prije nego se gore rodiše i sazda se zemlja i vasiljena, i od veka i do veka ti si Bog« (Psalam 90:1-2.)

2.

Mi još živimo u stvorenju i kretnji čovečanstva, samim nama kao tvorac.

To hoće da kaže: Mi smo istim naprotiv okrenuli. Mi kažemo: sve u svemu smo mi, a Bog je jedan dio od nas. — Bog i njegov svet je za nas tu, a ne mi za njega. — Sa našim razumom možemo mi sve ispitati i shvatiti čak i biće božanstva. — Mi nemamo uzroka pitati za Bogom, ali svi imamo uzroka za nama pitati, pošto se Bog u nama sadržaje.

»Bezumnik reče u srcu svome: nema Boga« (Psalam 14:1.)

»Vo poznaje Gospodara svoga i magarac jasle gospodara svojega, a Izrael ne poznaje, narod moj ne razumiše«. (Iz. 1:3.)

»Jer kad poznaše Boga, ne proslaviše ga kao Boga niti mu zahvališe, nego zaludješe u svojim mislima, i potamnje nerazumno srce njihovo«. (Rim. 1:21.)

3.

Ima dakle dva stvaranja. Božje stvaranje i stvaranje ljudsko. Božje stvaranje zove se u Bibliji jednostavno »stvaranje« (ili gdje se za novi red među čovečanstvom radi) »Božje carstvo«. Stvaranje čoveče zove se jednostavno »svet«. Iz toga izlazi: Naš život se ne odnosi u prostodušnosti, nego u razdoru (neslogi). — Pogrešno je sve što god se dogodi da izjavimo to je Božja volja; jer Božja volja se od čovečne volje sprečava. — Nesloga nije protivnost između misli i činiti (ideal i istinitost), nego je protivurečje od dve volje, a to volje tvorca i volje stvorca, koji je po obličju Božjem načinjen.

»Jer moje misli nisu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi, veli Gospodin; nego koliko su nebesa viša od zemlje, toliko su putovi moji viši od vaših putova, i misli moje od vaših misli.« (Izaija 55:8-9.)

»Oni pretvoriše istinu Božju u laž, i većma poštovaše i poslužiše tvar nego tvorca«. (Rim. 1:25.)

Pretplatna cena: U našoj državi godišnje 12 Din., za inostranstvo 20 Din. Za Ameriku 50 C.
Čekovni konto broj 46.988 Poštanske štedionice - Zagreb.

Štamparija Farkaš i Dürbeck, Novi Sad, Železnička ul. 30. — Telefon: 24-88